

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Brændpunktet

Udgivet af et Konsortium.

Nr. 6

15. Marts 1916.

5. Aarg.

Et Digt.

Følgende Digt af Chr. Richardt, som her for første Gang trykkes, har vi faaet overladt af en af vore Abonnenter, lignende Bidrag til Bladet modtager vi fremdeles med Glæde.

Stævns.

Du, som saa højt Dig bryster
som Sjællands Fremmerstævn,
med bratte Klintekyster,
men ellers mild og jævn!
mod Gjorslevs Bøgeskove,
mod Højstrups Egevang, —
Dig, Stævns, vil jeg love,
Dig synger jeg en Sang.

Imellem tvende Vande
Du skyder frem Dit Bryst,
om Dine nordre Strande
gaar Gny af Hæltedyst!
Og stolt, saa kan Du være
af Dine Præstemænd,

Per Syv, han gør Dig Ære
med Sorterup som Ven.

Og vel kan Svalen flagre
om bedre Plet i Nord,
og vel var Dine Agre
et rudret Tavlebord.
Men Ruden, den er spækket
med Kløverblomsten sød;
og Landet, det er dækket,
hver Tavle bærer Brød.

Hvor tidt har Du mig baaret,
Du hviden Lilledal,
igennem Klinteskaaret
til Sundets Havfrusal!
Og Højerup, Du lille,
hvor staar Du klippefast, —
Du skal vist ikke trille
for Stormens vilde Kast!

Ja, dejligt er paa Næsset
ved grønne Bøgespejl,
naar Maanen ny har hvæset
sit skære Sølvsejl;
og naar sit Sølv den fletter
og drysser ud saa rigt,

Magasin du Nord

Østerbro Afdeling

Østerbrogade 25

---

saa Møen Sløret letter
..og smiler søsterligt.

Og naar den fulde Maane
til andre Egne flyr,
da blinker ind fra Skaane
mod Stævns de røde Fyr;
De gamle Fjendekyster
de hjælpes broderlig,
mod Havets Rovdyrlyster
at føre Lysets Krig.

Thi Havet, som kan trille
saa fromt mod hviden Strand
og blidt i Solen spille, —
det har sin Rovdyrstand!
Det har sin hule Brølen,
sin Klo med graadigt Tag;
da gælder ingen Nølen,
skal ej den saas med Vrag.

Saa lær af Stranden Raskhed,
I unge Mænd af Stævns!
Lad fare Døs og Dvaskhed,
vær langsom kun til Hævn!
Og vandrer I bag Pløven
i denne rige Muld,
glem ej, det er fra oven,
at Laden bliver fuld.

Og I, som Kransen spinder
før Mandens Drøm og Daad,

I ejegode Kvinder,
før meer end Naal og Traad!
Baldyr med danske Minder
det bløde Barnesind!
Og, væver I og spinder,
da væver Guds frygt ind!

Ja, grøn som Kirkeboen,
som er paa Klinten sat:
Flyt længer ind i Troen
hver hellig Julenat!
saa Kærlighed maa raade,
og Haabet blomstre frem. —
Gud signe med sin Naade,
hvert vindomsuset Hjem!

Chr. Richardt.

En Spejderaften.

—o—

Den 26. Marts afholdt Spej-
derkorpsets 5 Bytrop en lille
Fest her paa Skolen. Den var
meget vellykket, men der burde
have været mange flere Elever
til Stede.

Hellerupspejdernes fortræffe-
lige Orkester spillede bl. a. en-

gelske Soldatersange; 2 af Spejderne haandterede nogle originale Strenginstrumenter, som de selv havde forfærdiget, det ene af en gammel Cigarkasse, det andet af et Legetøjsskib. En af Troppens gamle Dreng gjorde megen Lykke med sit morsomme Banjospil.

Endelig fremviste cand. mag. Vedel ca. 60 Lysbilleder, der udmærket illustrerede det friske og fornøjelige Liv, Spejderne fører.

— Der har, som vi hører, allerede meldt sig nogle fra Skolen til Troppen, maatte de blive fulgt af andre!

Scout,

En Kanetur.

(Fortsat.)

Ved en stor Træstub stod Hunden stille. Dér laa en lille Pige indhyllet i en graa Skindpels. Fra et Hul i Panden strømmede Blodet frem, og den omkringliggende Sne var farvet rød.

„Stakkels Pige”, udbød Tateren og kastede sig ned paa Knæ foran den lille. Forsigtigt og langsomt hævede han Barnet op i sine Arme, bøjede Ho-

vedet ned mod den lille og lagde Øret tæt ned til Barnets Mund. Hun trak Vejret ganske sagte.

„Stakkel!”, mumlede han igen og lagde hende ned i Sneen. Hunden, som hidtil havde staaet stille og betragtet, snart sin Herre, snart Barnet, nærmede sig Barnet. Dens Tunge hang ud af Gabet og Hunden pustede hurtigt. Et Øjeblik saa den ned i Barnets Ansigt. Den snusede til den lille Piges Pels og fjernede sig, da Tateren igen tog Barnet. Endnu en Gang lagde han Øret til dets Mund. Hun aandede endnu. Rask trak han sin Kappe af, bredte den ud over Sneen og svøbte Barnet ind deri.

„Men”, for det pludselig igennem hans Tanker, hvem er hun? Og hvis Folk ser mig rende af Sted med hende, vil de da ikke tro, at jeg har stjaalet hende, og fortæller jeg dem Sandheden, saa — saa vil de alligevel ikke tro mig, fordi jeg er en Tater. Han rejste sig op, saa paa den lille igen og udbød: „Ja, og hvis nogen saa saa mig, saa opdagede de jo, at jeg var paa Krybskytteri, og saa véd jeg nok, hvad der venter mig. Han gjorde vist bedst i, at lade hende ligge.

Han begyndte at tage Kappen af Barnet, men da slog den lille Pige pludselig sine Øjne op.

Et Øjeblik mødtes et Par uskyl-
dige, blaa Barneøjne med en
Taters store, mørkebrune Øjne.
Da lukkede hun Øjnene igen.
Han svøbte Kappen om Bar-
net, tog det paa Armen og gik.
Hunden rejste sig op paa Bag-
benene, gav et lille Bjæf fra sig,
sprang hen og tog Haren og
fulgte efter sin Herre.

Mørket var begyndt at sænke
sig over Skoven, paa Himlen
begyndte Stjernerne saa smaat
at dukke frem. En underlig
Stilhed hvilede over alt, ikke
en Fugl sang mere, ikke en Vind
rørte sig, alt var saa stille og
roligt.

Den Knirken, som Taterens
Sko fremkaldte i Sneen, gav
Ekko fra alle Sider. Tateren følte
en underlig Stemning i sit
Bryst, var det Angst, nej, han
havde aldrig kendt eller følt
Angst, selv paa sine mange
Jagteventyr; var det da Bevist-
heden om, at han gjorde noget
godt, eller var det, fordi han
havde taget sig af et fremmed
Barn. Skulde han da lade det
ligge? Nej, saa vilde den lille
uden al Tvivl dø. Det kunde
han ikke tænke sig. Han frem-
skyndede sin Gang; thi han
saa, at hér maatte handles hur-
tigt.

(Forts.)

Folkestemningen i Tyskland.

—o—

Fra et tysk Blad gengiver vi
følgende om Folkestemningen i
Tyskland som et typisk Eksem-
pel paa Tysklands Trang til at
„vaske sine Hænder“ angaaen-
de Verdenskrigens Opstaaen:

.... At Tyskland kun ønsker
Ro og Fred til sin økonomiske
Udvikling, véd enhver, som er
nogenlunde fortrolig med Tysk-
lands indre Liv. Selv unge Of-
ficerer, som danner en vis Fa-
re i ethvert Land, fordi de un-
ge Mennesker ønsker at vise,
hvad de duer til, véd i Tyskland
kun altfor godt, hvad Krig be-
tyder, og hvor stor Risikoen er
ved at frembringe den uden
Nytte.

Det har været den tyske Kej-
sers inderligste Ønske at leve
og dø som Fredskejser. Han
har grundigt studeret tysk Hi-
storie og ønskede for en-
hver Pris kun at skabe Tysk-
land Ro; thi Tyskland har in-
gen naturlige Grænser, men
ligger indespærret mellem det
russiske Riges Brutalitet og Bar-
barisme paa den ene Side og
Pariserfolkets grænseløse For-
fængelighed og Pralen paa den
anden.

Men Tyskland har faaet Vi-
denskaben til Brud. Dets Han-

del og dets militære Forberedelse er ikke tilfældige Fremtøninger, men videnskabelige Ydelser ligesom dets Ordbøger, dets Universiteter og dets Kultur. Handelen blomstrede op, de smukkeste Skibe Verden har set blev dets Stolthed og beretigede Glæde.

Engelsk Misundelse ledsagede hvert Skridt fremad og engelsk Uduelighed vægrede sig ved at underkaste sig den jernhaarde Diciplin som er Tyskland egen.

Det er groft Vanvid at hævde, at Østrig og Tyskland for bryderisk har tændt denne frygtelige Krigsfakkell. Ingen af dem ønskede Krigen; men denne var nødvendig for Ruslands Aristokrati for, om muligt, at forhale Revolutionen. Og Englands blinde Raadgivere ønskede den for at beholde deres Embeder for at give Arbejderpartiet Dødsstødet og for at tilfredsstille en engelsk ukyndig Klasses nedrige Misundelse.

I Stedet for at begynde en ædel Konkurrence i Dannelse og Frembringelser har den saakaldte „liberale“ Regering fortsat Edward VII's forkastelige og snæversynede Politik og har forsøgt, ogsaa med visse Resultater, ved Hjælp af Løgne og politiske Løfter at isolere Tyskland. Forgæves og med tungt Hjerte haabede Kejser Wilhelm

og hans Raadgivere lige til det sidste, at England vilde slutte Venskab og genoprette Verdensfreden. England og Tyskland havde kunnet gaa i Spidsen for Kulturen i ædel Kæmpesrid og havde kunnet sikre Verden Civilisation og Fred for uoverskuelige Tider, men England har ikke villet.

Ligifrem forbavsende er Tysklands Magtudfoldelse. Dets militære Kraft har endnu ingen betvivlet, men dets økonomiske og endnu mere dets moralske Kraft og Styrke er forbavsende. Folkets Holdning har været en Aabenbaring. Der findes næppe en tysk Arne, som ikke faar tildelt den Sorg og den uadskillige Erindringens Ære som uadskilligt er knyttet til Soldatergraven. Den tyske Moder, Hustru og Søster hader alt, hvad der hedder Krig.

Har de ikke i tidligere Aar maattet græde bitre Taarer over Massegravene, hvori det bedste, ædlest og kæresteligge begravet, fordi deres Fædre, Mænd og Sønner vilde være fri og fordi Fædrelandet var deres kæreste Ejendom!

Men nu giver disse tyske Kvinder uden Taarer deres Mænd, Fædre, Brødre og Sønner til Krigen; thi naar nu Tyskland med Ære stikker Sværdet i Skeden, vil ingen Verdenskongres kunde berøve det

dets Løn, og ingen hyklerisk Foregivende om „Ligevægten i Europa“ vilde gøre det muligt for England at stjæle de Kastanier, som andre har raget frem af Ilden.

Og disse tyske Kvinder vilde kunde sove roligt i den sikre Overbevisning, at den Frøel, som har kostet saa meget, ligger i tyske Brødres og Sønners stærke Haand.

Socialisterne staar Side om Side med alle andre politiske Partier, de ofrer deres Penge, deres Huse, deres Sønner og deres Fører for det fælles Fædreland. Og Kejseren sendte dem ikke af Sted for at kæmpe for ham, men med ham; thi han er med sine seks Sønner ved Fronten, og disse Sønner kæmper ikke i sikkert Skjul, men fører deres tapre Soldater, der hvor Faren er størst, til Søs og til Lands.

Prins og Greve, Baron og Bonde kappes med hinanden i glad Hengivelse i Kampen. Enhver som har overværet Forberedelsens grænseløse Spænding havde en Følelse, som om han overværede en hellig Handling.

I de Dage hørtes ingen høj Latter paa Gaderne. Luften dirrede af den fælles Spænding, og enhver søgte en Lejlighed til at tjene Fædrelandet. „Vor Gud han er saa fast en Borg,“ hørte man i alle Kirker og og-

saa paa Gaderne. Mænd, som maaske siden deres Barndom ikke havde bedt, samlede om Feltpræsterne og sang af inderste Hjerter de mægtige gamle tyske Salmer. Gamle Mænd hentede deres Uniformer frem. Sværdene blev slebet, og Helterne fra Wörth, Metz og Sedan følte sig atter som unge. Enhver Kvinde fandt noget som maatte udføres, og gik rolig hen og tog fat paa Arbejdet.

Ingen undervurderede de frygtelige Modstandere og de uhyre Opgaver. Kampen er alvorlig, men ingen tvivler om det endelige Udfald.

Alvorligt og fast, men med straalende Øjne gik det tyske Folk ind til den dødbringende Kamp, og med Ro og højtidsfuld Taknemmelighed vil Tyskland stikke det sejrende Sværd i Skeden og sikre Verden en lang og velbevogtet Fred.

Skolekomedie.

—o—

Endelig kommer der en Skolekomedie igen paa Ingrid Jespersens Skole allerede nu paa Søndag den 19. Marts skal det være. Overskudet gaar til Velgørenhed.

Programmet er godt nok, det byder paa Gustav Wiedes: „Skærmydsler“ og Peter Nansens: „Kammeraterne“, og Stykkerne spilles henholdsvis af 2den G og 11te R.

Der gives ikke mindre end 3 Forestillinger: Generalprøven Kl. 10, 1ste Forestilling Kl. 4 og 2den Forestilling Kl. 7.

Billetter a 25 Øre til Generalprøven og 50 Øre til de andre Forestillinger faas hver Dag Kl. 2 i 2den G. Man tilraades hurtigst muligt at sikre sig Billet, da alt sikkert vil blive „revet“ bort.

Generalprøven er nærmest beregnet for „de smaa“, de andre to Forestillinger kan overværes af alle.

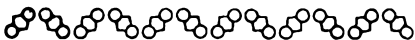
E. O.

Eventuelle Opsigelser af Abonnementet maa være Red. i Hænde inden den 1. April (skriftligt).

I næste Nummer bringer vi en Artikel af Forfatteren Louis Levy.

De af vore Abonnenter udenfor Skolerne, som endnu ikke har betalt Kontingent for Januar Kvartal, bedes sende den til Red. (26, Sølvgade) inden 1. April.

G. C. Gravesen,
Boghandler.

:: Nordre Frihavnsgade 1. ::
Lager af alt, hvad der bruges paa Skolen.

HUSK

Bog-
handelen

Johs. Marcker - Aaboulevard 9
(Hj. af Jac. Dannefærdsvej 2).
Telf. 8353.

Kollegiehæfter, Oktav 96 Sider 10 Øre
Kvart 72 - 15 -

Udstyr
for Spejdere.
Bøgelund-
Raadhusplads 2.

Skarpe
Lommeknive.
Jensen,
Helmershus.

Største
Udvalg i
Fotografi-
apparater
fra Kr. 3.50

Nyheder i Plader og Papirer.
Mørkkammer gratis til Afbenyttelse.
Nordisk Foto Kompagni A/S
Købmagergade 5 - Tlf. 11805. - København K

C. P. Lauritzen & Co.

Vesterbrogade 30

1. Kl. Herreekvipering og Skræderi

— Moderate Priser —

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.
Fotografier fra Kr. 2,00 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper
og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.

Emil Clausen.

Husk
**Skolens
Boghandel.**

H. A. Sølling:

H. C. Ørstedsvej 42.

(Hj. af Forchammersvej.)

Telf. 2 3 4 0.

Stort Lager af Skolebøger og Skole-
rekviseletter til Henrik Madsens Skole.

Node Antikvariat

Johan Nielsen,

22, St. Klosterstr. 22, St.

(2det Sted fra Skindergade.)

**Noder købes og
sælges.**

Redaktion: T. Salicath, Sølvgade 26, Telf. Palæ 701y.

Aage Hansens Bogtrykkeri, Nørregade 45.